

KURJER WARSZAWSKI

Czwartek.

Dnia 14 (26) Lutego 1857 Roku.

N° 54.

Jutro, ŚŚ. Anastazego P. i Leandra B.

Wczoraj od rana Świątynie PAŃSKIE, napełniły się pobożnymi, i uchyliły się wszystkie głowy dla posypania ich popiołem i przypomnienia nicości Człowieka. Zakazanie Kościelnych, odzywały się słowa Kapłanów, głoszące ludowi prawdy religijne, i zagrzewające do pokuty w dniach Wielkiego postu, oraz dobrych uczynków tych najpiękniejszych cnót w życiu naszym, streszczonych w miłości BOGA i bliźniego. Podobnie tłumnie zebrało się i na pierwszym Nabożeństwie *passyjnem* w Kościele XX. Karmelitów na Krak.-Przed., gdzie ponownie słowo BOŻE głoszone, wskazując ludowi drogę do poprawy i zbawienia duszy.

Jutro i w każdy Piątek *Wielkiego Postu*, Nabożeństwo *Passja*, odprawiane będzie w Kościołach XX. *Domini-kanów i Bernardynów*.

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ, mianować raczył Kawalerami Orderu Śgo WŁODZIMIERZA kl: IIIej, Radców Stanu: *Bławackiego*, Członka Ogólnego Zebrania Zarządu Jenerał-Intendenta Armji Iej, i *Maszkowskiego*, Naczelnika Wydziału w tymże Zarządzie; a Kawalerem Orderu S. ANNY kl: IIIej, Radcę Dw: *Jeżowa*, Naczelnika Wydziału w Zarządzie Jenerała Intendenta Armji Iej.

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ mianować raczył Kawalerem Orderu Śgo STANISŁAWA IIIciej klasy, Radcę Honorowego, Antoniego *Onufrowicza*, Urzędnika Zarządu Jenerał-Intendenta Iszej Armji.

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ, mianować raczył Kawalerem Orderu Śgo STANISŁAWA kl: IIej, Emanuela *Miller*, Bibliotekarza Ciała Prawodawczego *Francuzkiego*.

Z Petersburga, 5 (17) Lutego.

Wiadomości z Kraju Czarnomorskiego.

P. Głównodowodzący otrzymał od Naczelnika Prawego skrzydła Linji Kaukazkiej i od Atamana Nakażnego Wojska Kozaków Czarnomorskich doniesienia o następujących działaniach naszych wojsk z Zakubańcami:

»Ukończywszy roboty około wznoszenia twierdzy na r. Iseba i pozostawiwszy tam załogę, oddział Mało-Łabiński wrócił 13go Grudnia do Łaby.

»Mniemając, że po wydaleniu się za r. Łabę, działania wojenne z naszej strony na rok obecny zupełnie ustaną, górale poczęli zgromadzać tłumy, które miały wkraść w nasze granice. Dla uprzedzenia mających nastąpić ataków i zrekonoskowania r. Gupsy i drogi wiodącej przez góry do r. Białej, którą to drogą Jenerał Jazdy Emmanuel dokonał w 1828 r. marsz, Jenerał-Lejtnant Kozłowski, Dowódca Prawego Skrzydła, skoncentrowawszy w twierdzy Kaładzińskiej i posterunku Zassowskim wojska swego oddziału, przeszedł znowu za Łabę.

»17go Grudnia skoncentrowały się na r. Gupsa 7¹/₄ bataljonów piechoty, 10 secin kozaków, 8 pieszych, dwa konne i dwa górne działa, 8 ławet racowych i 25ciu milicjantów.

»18go Grudnia oddział ten skierował się w górę r. Gupsa; tegoż dnia z rana ukazała się na górach Cham-Keti wielka banda Abadzechów.

»19go t. m. z rana, oddział, wszedłszy na wzgórze lewego brzegu r. Gupsa, zastał tam Górali rozlokowanych na oba brzegach r. Cham-Keti w pozycji silnej, bronionej zawałami. Wojska nasze atakowały niezwłocznie nieprzyjaciela, i po zawziętej walce na bagnety, wyparły Górali z ich pozycji, zajęły wzgórze lewego brzegu r. Cham-Ket i jęły się niezwłocznie wycięcia przez las drogi. Wzajemne odstrzeliwanie się nie ustało do wieczora.

»20go t. m. wycinanie drogi trwało do południa, poczem oddział zbliżył się do r. Gupsy. Przez dzień cały Górale zawzięcie walczyli.

»21go t. m. jazda nasza spaliła nieprzyjacielowi ogromne zapasy siana.

»22go oddział nasz posunął się napowrót ku r. Wielkiej Łabie; nieprzyjacieli zajęty obroną własnych rodzin, nie usiłował nawet stawiać zaawad przy cofaniu się, i wojska nasze przeszły Łabę bez wystrzału.

»W ciągu tych wszystkich dni straciłszy: w poległych, Podporucznika artylerji Petrowa i niższych stopni 21; w ranionych, Ober-Oficerów 4, niższych stopni 122; w kontuzjonowanych, Sztab-Oficera 1 i niższych stopni 25. Strata nieprzyjacielska dokładnie nie jest wiadomą, ale według otrzymanych doniesień, nader znaczna. Jednocześnie z temi działaniami, z rozporządzenia Atamana Nakażnego Wojska Kozackiego Czarnomorskiego, Jenerał-Majora Filipsona, zburzony został aul Enem, którego mieszkańcy bardziej od wszystkich innych niepokoił nasze granice.

»Od roku 1854, w którym plemię Bzeduchów nas zdradziło i połączyło się z plemionami uznającymi nad sobą władzę Mahomet-Amina, najbliższe rzeki Kubań gminy tego plemienia wydalili się w głąb kraju, a koło naszej linji kordonowej pozostała bardzo mała ich liczba i to w miejscach od natury silnie ufortyfikowanych. Z pozostałych aulów najsilniejszy i najbogatszy, nazwiskiem Enem, przesiadywał na lewym brzegu r. Sup, przy jej ujściu do limanów Kubańskich. Po zburzeniu przez nas w roku z. i b. kilku wsi Bzeduchowskich, wielu górali z tego plemienia, pozbawionych dachu i przytem odważnych, osiedliło się w Enemie, tak, iż liczba domów doszła tam do 200tu, i te uzbrajały około 300tu kawalerzystów.

»Enem znajdował się w kierunku prostym tylko o 7 wiorst od Ekaterynodar i oddzielony był od rzeki Kubań bagnami porośłymi lasem, przez który wiodło kilka ścieżek złodziejskich, znanych tylko mieszkańcom tamiecznym. Rzeka Sup, błotnista i mająca tylko kilka grobli dla użytku pieszych, stanowiła pewną obronę aulu od strony wschodniej; za rzeką zaś ciągnie się obszar gęstego lasu wysokopiennego. Od południa i zachodu aul był silnie ufortyfikowany potrójnym częstokołem, a stronę zachodnią zasłania oprócz tego błotnisty wąwóz.

»Podczas silnych mrozów, tylko piechota nasza mogłaby iść do Enem wprost z Ekaterynodar; marsz zaś dla jazdy i artylerji jest niemożliwym. Mieszkańcy Enemu mieli swe pozycje za bardzo silne. Ta pewnoś

siebie zachęcała ich do nieustannych grabieży, i podczas ataków innych górali, byli oni ich przewodnikami i współuczestnikami.

»Oddawna czuść się dawała konieczność zburzenia tego barbarzyńskiego aulu, i niejednokrotnie zgromadzały się w tym celu oddziały; lecz zła pogoda i inne okoliczności zniewalały do zaniechania tego przedsięwzięcia. Wybrawszy nareszcie stosowną porę, Ataman Nakażny wojska Kozaków Czarnomorskich polecił dowódcy 1szej części kordonu Czarnomorskiego, Pułkownikowi Borzikow, zgromadzić oddziały i zniszczyć Enem.

»18go Grudnia skoncentrował się koło posterunku Chomutowskiego oddział złożony z trzech bataljonów Krymskiego pułku piechoty, 200 kozaków pieszych, 532 pieszych i 736 konnych kozaków Czarnomorskich, 35u milicjantów, 4ch konnych i tyluż górnych dział, oraz 12 ławet racowych. Przeprawiwszy się za Kubań, wojska posunęły się w nocy na 19 t. m. drogą nadzwyczaj przykłą, przez las i głębokie odnogi rzeczne prowadząca. Po nadzwyczaj uciążliwym marszu na przestrzeni 25 wiorst, wojska nasze przybyły o świcie do aulu i zrobiwszy przy pomocy artylerji wyłom w częstokole, wkroczyły do wsi. Czerkiesi zdołali zaledwie wyratować swe rodziny.

»Aul wraz z ogromnemi zapasami zboża i siana, oraz ogrodzenie z częstokołu, oddane zostały na pastwę płomieni. Znalezione w Enemie między innemi założony niedawno przez Turka sklep z towarami tureckimi.

»Zabrawszy zdobyć i pięćdziesiąt sztuk bydła, oddział rozpoczął odwrót, podczas którego spalił około 2,000 stogów siana do Czerkiesów należącego, i znajdujacego się w stepie między rzekami Sup i Afius.

»Pomimo nieustającej do r. Kubań pogoni, cała strata nasza wynosi trzech niższych stopni zabitych, jednego Ober-Oficera i 10ciu niższych stopni ranionych, oraz dwóch niższych stopni kontuzjonowanych. Podług zebranych wiadomości, Górale stracili znaczną liczbę swoich; Efendi główny plemienia Bzeduchowskiego poległ, a ciało jego pozostało w naszym ręku.

»Jenerał-Major Filipson donosząc o tej rozprawie, odzywa się ze szczególną pochwałą o głównym jej kierowniku, Pułkowniku Borzikow, któremu powiodło się wykonać z tak małą stratą dane mu zlecenie; o Xięciu Szalikow, Dowódcy Krymskiego pułku piechoty, który podczas marszu odwrotnego dowodził strażą tylną; o Podpułkowniku Mogukorow, Deżurnym Sztab-Oficerze wojska Czarnomorskiego Esaule Kamianskim, i o Poruczniku Sewastopolskiego pułku piechoty, Aniczkanie.

Wczoraj od rana równie licznie jak dnia poprzedniego, odwiedzano wystawione zwłoki ś. p. Radcy Stanu Symeona Jana Wernera, Naczelnika Urzędu Loterji Królestwa Polskiego. W wybitej czarnym kirem komnacie, w zajmowanym przez zmarłego w domu Loterji mieszkaniu, zwłoki te złożone w bogatej trumnie, ustawione były na wspaniałym katafalku, otoczonym gorzącym światłem. Na boku komnaty, wzniesiono Ołtarze, przy których odprawiano Ofiary Święte za spokój duszy zmarłego. Nawiedzanie zwłok trwało ciągle do godziny 4tej z południa, to jest do chwili exportacji tychże na smętarz Powązkowski. Za nadejściem tejże, pragnienie oddania zmarłemu ostatniej Chrześcijańskiej przysługi, zgromadziło liczne tłumy wszelkiej płci i stanu, oraz wieku wszelkiego. Orszak pogrzebowy oprócz

Duchowieństwa Świeckiego i tutejszych Konwentów, składały jeszcze Starce i Sieroty Warsz. Tow. Dobr., w którego administracji ś. p. Radca Stanu Werner przyjmując czynny i długoletni współudział, pamiętne zarówno w gronie starców i kalek jako i sierotek położył zasługi. Oprócz bowiem cnot wielu, czy to domowych, czy też obywatelskich, jakie zdobyły zmarłego, cnota dobroczynności możemy powiedzieć, była główną zaletą, była głównym jego życia celem i dążeniem; każdy zaś zamiar zjszczony, a przedsięwzięty w wspomżeniu niedoli, był największą dla jego serca pociechą. Wiele też ich bardzo zawiódł swój skutek, nietylko pomysłów jego jako Prezesowi Wydziału Eko. Adm. w Towarzystwie Dobroczynności, ale gorliwości w przeprowadzeniu i wykonaniu. Przed wspaniałym sześciu-konnym karawanem, na którym spoczywała trumna z zwłokami, niesione były zaszczytne znaki honorowe, jakimi zmarły za życia swojego ozdobiony został. Zwłoki te exportował Kolega Nieboszczyka w T. W. D., JW. JX. Dekert, Prałat Archi-Dyakon Metropolitalny, w asystencji Duchowieństwa Świeckiego; a po za marami, oprócz liczego grona pieszych, ciągnął się długi szereg powozów, zamykając ten smutny pogrzebowy orszak. Na pogrzebie znajdował się także JW. JX. Biskup Podlaski. Wywiąawszy się z zadaniaż wota, jako Maj. Ojciec, Urzędnik i Obywatel, ś. p. Symeon Werner, zasnął snem spokojnym, zachowując do ostatnich chwil skonu jak największą przytomność i poddanie się woli NAJWYŻSZEGO. I długo jeszcze po tej stracie jego, płynąć będą łzy przywiązanej Zony, Dzieci i Wnucząt; i długo pamięć o zmarłym, przechowa się zarówno w gronie Przyjaciół jako i Znajomych, przedzierając się aż do koła tych, których był podporą i wsparciem. Wśród zatem tak pięknych wspomnień, nie żał złożył swą głowę, osiawiając od zasług i strudzoną poświęceniem się dla dobra ludzkości; bo wtedy każdy powtórzy z nami, jako naoczni świadkami wielu jego szlachetnych działań i dążeń, te z głębi duszy pochodzące słowa: »Wieczny odpoczynek racz mu dać PANIE!«

W dniu 15 b. m., umarł w Berlinie, słynny kompozytor Michał Glinka, Autor kilku dzieł lirycznych dla sceny narodowej Rossyjskiej, z których największe ma powodzenie, Opera w 5ciu aktach, pod tytułem: *Życie za Cesarza*. P. Glinka, przed kilku laty gościł w Warszawie, i bawił tu nawet czas niejaki.

Jutro o godzinie 10ej z rana, jako w rocznicę skonu, w Kościele XX. *Kapucynów* odbędzie się żałobne Nabożeństwo, za spokój duszy ś. p. Joanny z Płocińskich Dziecialkiewicz.

Jutro o godzinie 10ej z rana w Kościele Śgo Krzyża, odprawiona będzie Wotywa żałobna za spokój duszy ś. p. Leontyny z Hrabów Czackich Leduchowskiej, jako w pierwszą rocznicę Jej skonu.

Wczoraj po południu, dogadzając odwiecznemu zwyczajowi, liczne grono zwolenników, pociągnęło po drodze wiodącej do pięknego i wspaniałego *Willanowa*, aby tą przejażdżką odświeżyć coroczne w *Srodę Popielcową* wycieczki. I wnet zapełniła się sala miejscowej Restauracji, która jak to donieśliśmy, przeszedłszy w inne ręce, nie zawiadła oczekiwań przybyłych. Wśród brzmienia muzyki, z kompanji P. Chojnackiego, luzowały się szklanki gorącego ponczu, pękały korki butelek, na-

pełnionych rozlicznymi trunkami i przesuwają się do-
brze przyrządzone zakąski, dla posilenia strudzonych
przejażdżką. Po drodze niejedno gronko zawadziło to o
P. Dominika, to o *Salon Wielkiej Alei*, to *Wiejskiej Ka-
wy*, gdzie także pobyt gości uprzyjemniała muzyka.
Ale nie na tej tylko stronie *Warszawy*, ograniczały się
wycieczki. Z drugiego jej krańca po-za obrębem *roga-
tek Wolskich* pozostał do zwiedzenia salon Pani *Ohm*,
która nie zapomniała jak zwykle o niczem, dla dogo-
dzenia udającym się na przejażdżkę osobom. Był tam i
P. *Jacobi*, znany Artysta, który co Niedziela, grywać bę-
dzie w tym salonie z całą kompanją swoją. Wielu tak-
że pociągnęło aż do *Kaskady*; jednym słowem, wszystkie
te miejsca były nawiedzone i wszędzie zarówno ludno
jak i gwarno.

(A.n.) Nie masz nie w porównaniu łaski, jaką uczynił
raczyłeś W. *Katarzynski*, wocaleniu życia choremu, już
nad grobem stojącemu. Sława jako dobrego Lekarza,
będąc głośną, dała powód proszenia Cię o przyniesie-
nie ratunku na *tyfus*, już bez władzy i najmniejszej
przytomności będącemu. Twoje jednak szczere zajęcie
się i wysoka zdolność, powróciły mu zdrowie, w imie-
niuk którego, i od całej jego rodziny, najgodniejszemu Panie!
wybac, że się považam złożyć Ci publiczne z wdzię-
cznością niewygasną podziękowanie. — Władcy: *Wło-
stowski*.

*Dzieło użyteczne a tanie, dwa tomy arkuszy blisko
14 wynoszące, cena sklepowa 45 kopiejek.* — Wyszedł
z druku drugi tom *Rozrywek Rzemieślniczych* i prze-
daje się we wszystkich księgarniach i składach po cenie
wyżej wyrażonej. Zawiera w sobie *czytanie wielce uży-
teczne*, użyteczne dla każdego. Skład główny u Pana
Błaszowskiego przy ul. *Krakowskie-Przedmieście*, i
u P. *Friedlein* przy ulicy *Senatorskiej*. *Rozrywki Rze-
mieślnicze* ciągle wychodzą będą w czasie im oznaczo-
nym.

W dniu onegdajszym, Jan *Wolf*, stolarz, lat 74 liczą-
cy, układając posadzkę w nowo-wystawionym gmachu
Towarzystwa Kredytowego, przy ulicy *Mazowieckiej*,
wypadł otworem, którym windowano tafe, z Igo piętra
do dolnego mieszkania, skutkiem czego tak mocno po-
tłukł sobie głowę, iż natychmiast musiano go odwieźć
do Szpitala Dzieciątka JEZUS, i znajduje się w niebez-
pieczeństwie utraty życia.

Wczoraj o godzinie 6^{1/2} z rana, dostrzeżono w *Wisłę*
niedaleko brzegu, w miejscu do przewozu urządzonem,
utoniętą kobietę, lat 40 mieć mogącą, z nazwiska i po-
chodzenia niewiadomą; która, jak z znalezionych przy
niej dwóch konewek, wnosić można, nabierając w no-
cy wodę, wpadła w *Wisłę* i utonęła.

Od wczoraj już ani śladu szalonego karnawału, któ-
ry poruszył wszystkie skrzypki i nogi, i poprzewracał
cały porządek domowy. Runął tedy jak na to zasłużył,
to jest w przepaść zapomnienia, jednym słowem jak to
mówi w *Cyryliku Bazyli*, padł... i przepadł! Ale jednak
odbiły się jeszcze wczoraj jakie takie po nim resztki, czy-
li tak zwane *klocki*, przywiązane do zwyczajów *Popiel-
cowej Srody*. Te kurze łapki, te łby indyckie, wreszcie
skoki zajęcze i t. p., od karnawałowych zabytków ogryz-
ki, pojawiły się wczoraj na ulicach, a raczej na salopach
i płaszczach, podżytych Panienek i starych jak świat Ka-
walerów, którzy w ciągu tego karnawału nie podążyli

zawiązać stosunków hymenu. A klockom tym, towa-
rzyszyły także i dowcipne przycinki, już to prozą już
wierszem oddane, z których jeden jako typ otwartości,
szczególniej nam się podobał:

„Niechciałaś mnie tyranko, nazwawszy mnie *gapą*,
Za to pociesz się teraz chociaż *kurzą łapą!*”

Inny znowu zakrawał na jakiś rodzaj elegji, odmalowa-
nej w takim cztero-wierszu:

„Odwracasz się gdy błagam, nie słuchasz gdy jęczę,
Dźwigaj że zato dzisiaj dwa *skoki zajęcze*,
A dla większego niby tryumfu zdobycz, —
Przyjmij jeszcze w dodatku wyschły *teb indyckę*.”

Pocieszne te satyry wraz z darami *in natura*, bujały so-
bie swobodnie u salop futrzanych, którym jakby dla wza-
jemności, odpowiadały paltoty męskie, wte same godła i
wiersze, przybrane. Z tych jeden jako nas bliżej doty-
czący, zamieszczamy dosłownie:

„O ty stary Kawalerze,
Chciałeś zostać samotnikiem;
Będiesz jutro stał w *Kurjerze*,
Wraz z tym klockiem i *wierszykiem*.”

Dogadzając złośliwej piękności, która tak uposażyła
swego Kawalera, *stawiamy* i jego i ten wierszyk, w dzi-
siejszym numerze *Kurjera*.

Kurs wczorajszy: za *pół-imperjały*, żądają rs. 5 kop;
16; za *obligi Skarbowe* oprócz kuponu, żądają rs. 84
kop; 39, wartość kuponu rs. 1 kop: 61^{1/2}; za *listy za-
stawne* IIIgo Okresu oprócz kuponu, żądają rs. 14 kop:
48, wartość kuponu kop: 10^{1/2}; za *Rosyjską* pożyczkę
z r. 1854 oprócz kuponu, żądają rs. 102 kop: 65; z r.
1855, żądają rs. 104 kop: 15, wartość kuponu rs. 1
kop: 84^{13/19}.

Dla wiadomości Osób któreby dla kuracji wodami mi-
neralnemi, takowych z wiośnią potrzebować mogły, mam
zaszczyt donieść, iż wody mineralne naturalne ze wszy-
stkich źródeł, nadchodzić zaczęły do składu przy Aptecz-
nojej, w połowie Kwietnia r. b. Również jak w latach
zeszłych, nadejdą one we wszelkich gatunkach i w takiej
ilości, iż wszystkim zamówieniom czynionym w czasie
kiedy użycia wód zachodzić będzie potrzeba, zadosyć uczy-
nię. — F. *Sokołowski*, ul. *Senatorska* N° 480.

Wczoraj, w Teatrze Rozmaitości przywołani zostali:
po Kom: *Damy i Huzary*, *Panie Kurejusz* 3-kroć, *Ma-
zurowska*, *Korzeniowska* i *Różańska* po 2-kroć, *PP.
Bogusławski* 3-kroć, *Panczykowski*, *Chomanowski* i
Bodurkiewicz po 2-kroć; po Krotoczwili *Ulicznik War-
szawski*: *Pani Mazurowska*, *Panna Figarska* 2-kroć,
PP. Chomiński 3-kroć, i *Panczykowski*.

AUSTRIA. *Wiedeń, 21go Lutego.* — Hrabia *Buol*,
który opuścił już *Medyolan*, w powrocie zabawi czas
jakiś w *Parmie* i *Modenie*. Ma on się tam starać o prze-
dłużenie traktatu związkowego celnego, istniejącego
między *Austrią* i Księstwami *Włoskimi*. — W *Peszie*
miały miejsce świetne bale, przy zachowaniu ubiorów
narodowych. — Baron *Koller* został mianowany Po-
skłem *Austrjackim* w *Wiedniu*, a P. *Eichmann* w jego
miejscie Pełnomocnikiem w Komisji organizacyjnej
Księstw *Naddunajskich*. — Ogłoszono tu nowe przepisy
o paszportach, ułatwiające nie tylko wyjazd za granicę,
ale i podróżowanie wewnątrz kraju. (N. Pr: Ztg).

Porta czyni przygotowania do wyprawy na przyszłą
wiosnę przeciw *Czarnogórze*. Dowódcą ma być *Isken-
der Basza*. (Schl: Ztg).

FRANCJA. Paryż, 21go Lutego. — Głównie warunki traktatu między *Francją* i *Persją* zawartego są następujące: Poddani obu Mocarstw kontraktujących, podróżni kupcy, rzemieślnicy i inni, mają pod względem swego pobytu lub osiedlenia się na terytorjum jednego lub drugiego Państwa, być traktowani we wszelkich stosunkach tak, jak poddani najbardziej uprzywilejowanych narodów. Mogą oni swobodnie prowadzić handel w jednym lub drugim kraju, a wprowadzane przez nich towary, opłacają cło na równi z krajami najwięcej uprzywilejowanymi. Spory pomiędzy poddanymi *Francuzkami* w *Persji* i poddanymi *Perskimi* we *Francji*, sądzą Agenci Konsularni każdego narodu. Co się tyczy sporów pomiędzy poddanymi obu Państw, oraz spraw kryminalnych, przy rozstrzyganiu ich zachowane będzie postępowanie nżywane względem poddanych narodów najbardziej uprzywilejowanych. Prawo dziedziczenia spadku po cudzoziemcu przez władzę kraju, znosi się. Wreszcie, traktat skreślony w ogóle wschodnim napuszonym stylem, upoważnia każde z obu Mocarstw, do mianowania w terytorjum drugiego, 3ch Konsulów. Konsulowie *Francuzcy* będą w *Teheranie*, *Bandor-Abuszer* i *Tauris*; *Persey* zaś w *Paryżu*, *Marsylji* i na wyspie *Reunion* (*Bourbon*). — Siedmiu *Francuzkich* Prałatów ma być prekonizowanych na następnym Konsystorzu, który się odbędzie między 15 i 20m Marca. Bulle nadejdą tu dziś wcześniej, iżby nowi Arcy-Biskupi z *Paryża*, *Tours* i *Aix*, mogli przed świętami *Wielkiejnocy* objąć swe dyecezeje. (N. P. Z.).

Nadeszła tu wiadomość, że Konsul *Hiszpański* w *Mezayku*, opuścił to miasto, zostawiając swych krajowców pod opieką Posła *Francuzkiego*. *Francja* sprzyja w sprawie *Mexykańskiej* Rządowi *Hiszpańskiemu*. (In: Bel.).

Paryż, 22go Lutego, (wiad: tel.). — Wczoraj wieczorem był w hotelu *Luwru* wielki bal dobroczynny na korzyść *Niemców* w *Paryżu* przebywających. Znajdowali się na nim prawie wszyscy Dyplomaci *Niemieccy*. (St: An:).

Z 15tu Arcy-Biskupów *Francuzkich* 8miu mianowano za czasów *Ludwika Filipa*, 3ch za *Rplitej*, a 4ch za Cesarstwa. Co się tyczy 70 Biskupów, tych jest dwóch z czasów Restauracji, 29 z czasów *Ludwika-Filipa*, 16tu z czasów *Rplitej*, a 23 mianowanych za Cesarstwa. Najstarszym co do mianowania, jest X. *Bonald*, Kardynał Arcy-Biskup *Lugdunu*; co do wieku zaś X. *Prilly*, Biskup z *Chalons*, liczący 81 lat. (N. P. Z.).

Wczoraj był ostatni bal w ciągu b. karnawału w *Tuileryach*. Osób było mnóstwo, tualeta Cesarzowej jak zwykle świetna; suknia krepowa różowa z tuniką *angielską*, cały przód korsażu ubrany djamentami i szmaragdami, wysoki djadem ze szmaragdów, *cache-peigne* z włosów ufrizowanych. Również były bogate stroje Dam dworu. (In: Bel.).

HISZPANJA. Madryt, 20go Lutego, (wiad: telegr.). — Xiążę i Xiężna *Montpensier* mają odbyć podróż dla rozrywki, i 22go są spodziewani w *Madrycie*. — Dzienniki tutejsze zaprzeczają pogłosce, jakoby Rząd zamierzał przystąpić do reform parlamentarnych. — Uzbrojenia przeciw *Mexykowi* nie ustają. (St: An:).

NIEMCY. Monachium, 21go Lutego. — Depesza telegraficzna doniosła, że Król *Max* przybył przed kilku dniami do *Rzymu* i myśli tam zabawić najmniej 4ry tygodnie. 24go Marca udaje się tam także Król *Ludwik* i zabawi kilka miesięcy. (N. Pr: Z.).

Sztutgart, 21go Lutego. — Wczoraj w południe, przybył tu J. C. W. W. Xiążę KONSTANTY MIKOŁAJEWICZ. (N. Pr: Ztg.).

Karlsruhe, 22go Lutego. — Dziś po południu przybył tu J. K. W. Następca *Wirtembergski* z małżonką, oraz J. C. W. W. Xięciem MICHAŁEM MIKOŁAJEWICZEM, który wyjechał na spotkanie Dostojnych Podróżnych. (N. Pr: Ztg.).

Frankfurt n. Menem, 21go Lutego. — Sejm Związkowy przyjął zakomunikowane mu pisma wierzitelne P. *Fonton*, nowo-mianowanego Nadzwyczajnym Posłem i Ministrem Pełnomocnym CESARSKO-ROSSYJSKIM przy Związku *Niemieckim*, i polecił złożyć takowe w swem Archiwum. (St: Anz.).

TURCJA. Konstantynopol, 13go Lutego, (wiad: tel.). — *Hat-Humajun* został wprowadzony w wykonanie. — *Rifaat* Basza zmarł. — *Kabuli-Efendi* wiezie do *Jass*, a *Kiamil* Bej do *Bukarestu* firmany dotyczące zwołania Dywanów. Z bankiem *Baltazzi* znegocjowaną została pożyczka 10 milionów piastrow. (St: Anz.).

PRZYJECHALI do WARSZAWY.

Bedliński Felix Ob: z Oczesał nr 625; Gniazdowski Marcin Ob: z Czarnostowa nr 2765; Hołyński Stefan Ob: z Radzanowa nr 414; Kurdwanowski Jan Ob: z Kłwatki Szlacheckiej nr 625; Mirsey Razi i Wiktor Ob: z Białej nr 625; Markowski Ant: Ob: z Zakrzewa nr 625; Ogródziński Jul: Ob: z Marcinowa nr 1245; Tymowscy Józ: i Razi: Ob: z Petersburga 739.

Przyjechali koleją żelazną: Christen Fryd: Rup: ze Szczecina nr 634; Reichman Katarzyna Żona Artysty Opery z Wiednia nr 634; Schühn Ferd: Fabrykant Cukru z Magdeburga nr 603.

Wyjechali koleją żelazną: Heidenreich Wolf Rękawicznik do Hamburga; Lindaberg Gustaw Konsul Duński w Gdańsku, do Gdańska; Olendorf Rup: do Włoch; Szymańska Zofja Ob: do Poznania.

DONIESIENIA.

Do handlu pod firmą **Jana Bleszyńskiego junior**, N° 474, nadeszły ulubione **KIELBASY** Frankfurtskie pańrowe; **Łby** faszerowane z Dzików, z truflami; **Galantyna** z ortolanów, z truflami; **Piklingi** wędzone do smażenia; **Ryż** Medyolański; **Kiełbasy** Brunzwickie; **Makarony** Włoskie i **Polenta** po kop: 20 za funt; tudzież **Wino** arcy-żoładkowe Wermuth di Torino, i **Wódka** owocowa prawdziwa Pirenejska.

Kto by życzył sobie nabyć cztery lub pięć miodych i roslých **Klaczzy**; raczy się zgłosić do Szwajcara Hotelu Rzymskiego albo Litewskiego, który wskaże takowe.

Ostrygi i Piklingi nadejdą jutrzejszą Pocztą do Handlu Ernesta Nickiego, przy ulicy Miodowej pod Nrem 482. — Tamże przez cały Post, wybornie przyrządzony **STOKFISZ** oczekuje Amatorów.

Dziś rano zimna stopni 4. Wczoraj w południe zimna stopni 4. Dziś rano wysokość wody na *Wiśle* stóp 4 cali 7. **TEATR WIELKI.** Jutro, PP. *Boorns* i *Chapman* z Londynu, wraz z 8u dzieci, dadzą pierwsze przedstawienie sztuk Gimnastyczno-Atletycznych.

W Cukierni P. *Kadecza*, przy ulicy *Senatorskiej*, w domu W. *Bujno*, codziennie przyrządzane są świeże **BLINY**.